

Dr. Balla Béla

a kémia tudomány kandidátusa

*1922-ben született Budapesten
Vegyésszépmérnöki oklevelét 1944-ben szerezte meg, száma: 274.*

1994-ben arany diplomát kapott.

Az egyetemi tanulmányait követően 1944-től 1949-ig az Ajkai Timföldgyár és Alumíniumkohó üzemmérnöke majd, üzemvezető-helyettese. 1949 és 1964 között a Nehézvegyipari Kutató Intézet Szervetlenkémiai Osztályának vezetője, egyúttal 1959 és 1960 közt az Állami Műszaki Főiskola Nehézvegyipari tagozatának megbízott előadója, majd a Veszprémi Egyetem Szervetlen Kémiai Tagozat Kémiai Technológiai Tanszék adjunktusa. 1960-ban kandidátusi fokozatot és ennek folyamánként műszaki doktori címet szerzett. A kutatóintézetben a szervetlen vegyipar módszereinek fejlesztése volt a feladata. Több komplex technológiát dolgozott ki munkatársaival együtt, amelyek közül nyolc valósult meg nagyüzemi méretben. Nemzetközileg is jelentős a nyersfoszfátok fluortartalmának hasznosítására irányuló munkássága. 1962-ben az MTA Izotóp Intézetéhez került, ipari nyomjelzéstechnikával foglalkozott. Az általa meghonosított módszereket a vegyiparban és a rokon iparágakban technológiai folyamatok ellenőrzésére alkalmazták. 1979-ben súlyos betegség következtében vonult nyugállományba. 1951 és 1961 között a MTA Kémiai Technológiai Bizottság Műtrágya Albizottságának a tagja volt. 1953-tól a Szervetlen Kémiai Technológiai Bizottság tagja. Kutatási tevékenységének eredményeiről száznál több publikációban számolt be bel- és külföldi folyóiratokban, intézeti közleményekben.

Az Egyetem Tanácsa **gyémántdiploma** adományozásával ismerte el értékes mérnöki tevékenységét.